

BNI bouwt aan imago

Sinds november vorig jaar heeft de Beroepsvereniging van Nederlandse Interieurarchitecten

(BNI) een nieuwe voorzitter in de persoon van Kees Spanjers. Gepaard aan deze bestuurswis-

seling wil de BNI zich beter profileren en ten strijde trekken tegen vooroordelen. Want hoewel

interieurarchitecten als geen ander een ruimte leefbaar kunnen maken, wordt er nog te weinig

van hun diensten gebruik gemaakt.

Globaal zijn er 1500 interieurarchitecten in Nederland. 500 daarvan zijn aangesloten bij de BNI. Kees Spanjers: "Niet iedereen mag zich interieurarchitect noemen. Het is een beschermde titel. Er is een wettelijk register waarin dat bijgehouden wordt. Om in dat register te komen moet je aan bepaalde opleidingseisen voldoen. En om lid te worden van de BNI voegen wij daaraan toe dat je nog minstens drie jaar praktijkervaring moet hebben." Voorheen konden alleen interieurarchitecten lid worden die een onafhankelijke adviespraktijk hadden. Sinds kort is deze regel afgeschaft. "Een groot deel van de architecten is werkzaam bij projectinrichters of meubelbedrijven. Die mochten geen lid worden, want iemand die iets verkoopt is per definitie niet onafhankelijk. Zo'n ideologie kan je in deze tijd moeilijk staande houden."

'Het idee dat

interieurarchitecten alleen

maar gordijnen ophangen

en met plantjes in de weer

zijn moet er af.'

Gedagsregels

Lid van de BNI word je dus niet zomaar. Behalve opleidingseisen zijn er ook gedagsregels opgesteld waar elk lid zich aan dient te houden. Spanjers: "Onze eerste regel is dat we ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid dragen. Ons belang gaat verder dan dat van de opdrachtgever. Als bijvoorbeeld een opdrachtgever iets van je vraagt dat je niet kan verenigen met het maatschappelijk belang, zoals het toepassen van gevaarlijke materialen, dan moet je daar niet aan meewerken of in ieder geval de opdrachtgever

daar op wijzen. Of in het geval dat een gaaf, origineel zeventiende eeuws interieur op de nominatie staat om gesloopt te worden. Dat ga je als BNI-architect niet aan stukken slaan." Er is een ereraad die dit soort zaken controleert en ook enkele instrumenten heeft om leden terecht te wijzen. In het ergste geval wordt je uit de club gegooid. Het hanteren van gedagsregels klinkt heel edelmoedig, maar volgens Spanjers ligt dat anders. "Dat is niet zozeer nobel, maar het heeft te maken met de kwaliteit van je vakbeoefening."

Breed terrein

Er zijn nogal wat mensen die zich in Nederland met het interieur bezig houden. Interieurarchitecten vormen daar een deel van. Je vind ze terug in alle uithoeken van de markt: bij de inrichting van woningen, kantoren, ziekenhuizen, tentoonstellingen tot een speciaal project als Schiphol. Maar er zijn er ook bij die bijvoorbeeld meubels vormgeven.

De bezigheden van een interieurarchitect verschillen op belangrijke punten van die van een architect.

Spanjers: "We hebben vaak andere opdrachtgevers. Een interieurarchitect staat veel dichterbij de gebruikers. Diens noden en behoeften moeten worden gewaarborgd. Een ander verschil is, dat een architect een gebouw neerzet dat nog vijftig jaar mee moet. De levensduur van een interieur is aanzienlijk korter, en dus ook de tijdsperiode waarin de opdrachtgever met het interieur vooruitdenkt."

Ondanks deze uiteenlopende invalshoeken en werkerreinen hebben interieurarchitecten soms ook last van architecten. "Veel architecten trachten het interieur erbij te doen. Sommige kunnen dat heel goed, maar er zijn er ook bij die dat helemaal niet kunnen. Aan de andere kant heb je veel projectinrichters en meubelwinkels die ook een stuk van de markt pakken. Met als voornaamste doel het verkopen van de meubels, terwijl naar ons idee een interieuradvies toch verder gaat."

liefst overmorgen in wil. Vervolgens wordt er een projectinrichter gebeld om de ruimte vol te zetten met meubelen. Met een beetje geluk mag er dan nog een interieurarchitect langskomen om de balie van de entree vorm te geven. Zo gebeurt het negen van de tien keer. Met als gevolg dat er sfeer ontbreekt en dat het bedrijf geen eigen gezicht heeft."

Het fenomeen dat kantoren voor de markt gemaakt worden is een ontwikkeling van de laatste twintig jaar. Dat is geen uitvinding van architecten, maar van de markt. "Er is op zich niets mis met het gegeven dat een gebouw niet meer een eigenheid van een bedrijf is. Des te harder heeft de gebruiker echter iemand nodig om zo'n kantoor een gezicht te geven die aansluit op de wensen van de gebruiker. Je moet er voor zorgen dat de medewerkers zich plezierig voelen, al was het alleen al omdat ze dan beter hun best doen. Dat is nu precies het terrein van de interieurarchitect. En daar zullen wij als beroepsvereniging meer nadruk op moeten leggen."

Vooroordelen

Over interieurarchitectuur bestaan vreemde vooroordelen. Zo wordt het vaak als een luxe gezien waar je alleen gebruik van maakt als je teveel geld hebt. Maar Spanjers weerspreekt dat met grote stelligheid: "Uiteraard moeten wij wel betaald worden, net zoals alle andere adviseurs die in het bouwproces meelopen. En dat zijn er nogal wat. Daar staat tegenover dat wij enerzijds een stuk meerwaarde inbrengen en anderzijds iemand misschien kunnen behoeden voor verkeerde beslissingen."

Aan de andere kant is er vaak geen duidelijk beeld over de werkzaamheden van de interieurarchitect.

"Het idee dat er over interieurarchitecten leeft, dat ze duur zijn en alleen maar gordijnen ophangen en met plantjes in de weer zijn, dat moet er van af. Er worden juist hoge eisen gesteld. Van een interieurarchitect mag je verwachten dat hij op de hoogte is van zijn vakgebied. In het geval van een kantoorinrichting weet hij wat er op dat gebied leeft en wat de nieuwe ontwikkelingen zijn. En hij is in staat om zich in te leven in het programma van eisen van de opdrachtgever. Als dat er niet is, moet hij in staat zijn om het programma van eisen

samen met de opdrachtgever te maken, uit de opdrachtgever te trekken wat hij eigenlijk wil en op een manier te verwoorden dat iedereen er zich in kan herkennen. Vervolgens moet hij er voor zorgen dat het uitgevoerd wordt. In eerste instantie is het dus een heel praktisch vak."

Denkstijlen

De interieurarchitect verenigt twee denkstijlen die in wezen totaal verschillend zijn: hij moet creatieve vermogens paren aan technische kennis. Die praktische vaardigheden zijn enorm: zo moet een BNI'er net zo thuis zijn op het gebied van kleur, licht en materiaalkunde als klimaatbeheersing, routing, arbo-omstandigheden en schoonmaak. De noodzaak van een creatieve inslag blijkt wel uit het gegeven dat alle opleidingen interieurarchitectuur gevestigd zijn aan kunstacademies. Maar binnen die kunstacademies worden studenten weer als technicus versleten. Spanjers: "Ontwerpen is een heel exact vak. Je moet ook creativiteit hebben, maar daarnaast ook durf en overtuigingskracht om dingen voor elkaar te krijgen - enerzijds naar de opdrachtgever en anderzijds naar de mensen die het moeten maken. Maar de uitvoering staat voorop. Of zoals wij altijd zeggen: het is 5% inspiratie en 95% transpiratie."

Tekst: Paul van der Heijden

Foto's: Lex Draier

Quintessence

- Kees Spanjers is sinds november vorig jaar de nieuwe voorzitter van de Beroepsvereniging van Nederlandse Interieurarchitecten.
- De bond wil in de komende tijd werken aan de bekendheid en het imago van het vak.
- Een groot deel van de bezigheden van interieurarchitecten wordt 'ingepikt' door architecten en projectinrichters.
- Interieurarchitecten zijn in staat om een gebouw of kantoor een bepaalde sfeer en eigenheid te geven, waarin werknemers zich prettig voelen.
- Er wordt te weinig een beroep gedaan op interieurarchitecten; deels vanwege vooroordelen, deels omdat ze in het hele bouwproces een sluitpost vormen op de begroting.